

морската равнина и да се блъскаатъ една съ друга. Параходътъ, който по-рано се плъзгаше тихо, сега почна силно да се люлфе: ту се издигаше високо отъ нѣкоя голѣма вълна, ту се спускаше пакъ низко, като се наклоняваше къмъ лѣво и къмъ дѣсно. Вълнитѣ си играяха съ парахода, мѣтаха го като трѣска̀ насамъ нататъкъ и го тласкаха на кѣдѣто си искаха. Морето се бѣше тѣй развълнувало, като че искаше да ни погълни. Вълнитѣ му ставаха отъ минута на минута поголѣми. Тѣ съ голѣма сила и съ страшень плѣсѣкъ се разбиваха о нашия параходъ.

Отъ силното люление на парахода никой не можеше да стои изправень на краката си. Всѣки бѣше се хваналъ здраво съ рѣцѣтъ си и очакваше смъртъта.

Само матрозитѣ изпълняваха заповѣдитѣ на капитана си. Тѣ прѣдпазливо ходѣха отъ едно мѣсто на друго, за да не паднатъ верѣдъ пѣнливитѣ вълни. Стана ми злѣ и азъ си затворихъ очитѣ да не гледамъ тази страхотия.

Веднага, бързо се разнесе страшень писѣкъ изъ парахода. Азъ се стрѣснахъ, отворихъ си очитѣ и що да видя: двама матрози бѣха паднали вече въ морето и се борѣха съ бѣснитѣ вълни.

Единтъ бѣше изгубилъ силитѣ си, главата му бѣше клюмнала, очитѣ затворени и той вече изглеждаше като мъртавъ.

Другиятъ съ послѣдни сили повдигаше замаяната си глава. Той държеше здраво съ дѣсната си рѣка своя другарь, а лѣвата си рѣка простираше за помощъ.

Другитѣ матрози се притекоха веднага, хвър-